

QUI LA FA, NO LA PAGA

La massacre de 17 civils iraquians per un grup de forces de seguretat de l'empresa Blackwater ha relançat amb força el debat sobre la privatització de la guerra.

Tot i que no es tracta d'un fenomen nou, governs de tot el món sempre han emprat mercenaris i exèrcits disposats a matar per un sou, és innegable que la desestructuració internacional conseqüència de la fi de la Guerra Freda i el discutible nou ordre nascut amb l'estratègia de la guerra contra el terrorisme han afavorit la proliferació d'aquest tipus d'activitats. Avui en dia, Executive Outcomes, Alpha Point, Meteoric, DynCorp, Armor, Group 4, Triple Canopy... són marques globals i legals de societats que ofereixin serveis militars a estats i empreses.

Només a l'Iraq hi ha més de 30,000 "operatius" treballant per 40 entitats. A la majoria de països on actuen, aquests "proveïdors" suren en un buit legal on els aspirants a Rambo disparen a dojo sense respondre a cap mena de legislació, ja sigui internacional, del territori on "lluiten", del país d'origen de l'empresa, o del país de procedència de l'agent en qüestió.

Contràriament al que molts volen que ens creiem, aquesta situació d'impunitat total no és un imprevist que cal solucionar, sinó que es tracta d'una política deliberada dissenyada pels mateixos governs que contracten els serveis d'aquestes companyies.

En aquests paranoics temps de "xocs de civilitzacions, eixos del mal i guerres difuses", nombrosos líders occidentals han decidit que el dret internacional que la comunitat de nacions ha desenvolupat durant segles per protegir a les víctimes de la guerra, a la població civil o als presoners ja no serveix. Mentre ens parlen de drets humans, han conclòs que per lluitar contra els anomenats terroristes cal emprar les seves mateixes armes. Claudicació moral que ens converteix en allò contra el que lluitem donant-li així la victòria.

Però els escàndols de Guantànamo i Abu Ghraib van ensenyar als polítics que no tothom està d'acord en convertir-se en un criminal per lluitar contra els criminals. Solució? Llogar el major nombre possible d'agents privats de seguretat. És a dir: subcontractar la violació dels dret humans, pagar multinacionals per a que matin, espiïn, segrestin, arrestin i torturin sense que els nostres soldats ni els nostres governants s'embrutin les mans. Aquest es el motiu principal, que no ens expliquen, al darrera de la forta demanda d'aquest tipus d'empreses des de l'onze de setembre de 2001.

Ara que els mercenaris de Blackwater han anat massa lluny davant de les cameres, l'administració nord-americana s'ha vist obligada a reaccionar i declarar que vol posar ordre al galliner. I, per investigar "l'incident", la Casa Blanca ja ha enviat a Bagdad un equip d'experts del FBI protegits per... mercenaris de Blackwater.

Jordi Raich.

Escriptor.

Autor del llibre: El espejismo humanitario.

www.jordi-raich.com

Oct 07